

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ ο "Μετανοείτε"

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 - ΤΕΥΧΟΣ 162ον

Από την έορτή της Παναγίας Χρυσαφιτίσσης μπροστά στον Ιερό Ναό του Έλκομένου Χριστού. Διακρίνονται από διαστερά οι Σεβ. Μητροπολίτες Έδεσσης κ. Ιωήλ, ο Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος, ο Ἀρτης κ. Τύνατιος και ο Καστορίας κ. Σεραφείμ. (Μονεμβασία 5-5-08).

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης μας κ. Εὐστάθιος και ὁ Ἀρτης κ. Τύνατιος κατερχόμενοι, μετά τή θεία λειτουργία, από τόν ιστορικό Ιερό Ναό τῆς Παντανάσσης Μυστρᾶ. (4-5-08).

ΟΣΙΟΣ ΝΙΚΩΝ Ο "ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ"

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2008 • ΤΕΥΧΟΣ 162ον

ΑΞΙΟΚΑΤΑΚΡΙΤΟΙ ΚΑΙ ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΙ ΣΤΑΥΡΩΤΕΣ

Εὐλαβέστατοι κληρικοί, ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τοῦ λαοῦ μας καὶ ἀξιωματοῦχοι τῆς πόλεως καὶ τοῦ Νομοῦ μας, χριστιανοί μου ἀγαπητοί, γηγενεῖς καὶ φιλοξενούμενοί μας.

Ὑπάρχουν σταυρώτες ἀπαίσιοι καὶ ἀξιοκατάκριτοι, πού ἀποτελοῦν παράδειγμα πρός ἀποφυγή καὶ ὑπάρχουν σταυρώτες ἀξιέπαινοι καὶ ἀξιοθεύμαστοι, πού εἶναι παράδειγμα πρός μίμηση.

Στούς πρώτους ἀνήκουν δῆλοι ἐκεῖνοι, πού μέ τά λόγια τους, μέ τις ἐ-νέργειές τους, ἀκόμη μέ τή σιωπή τους καὶ τήν ἀπραγία τους συνετέλεσαν, ὅστε νά σταυρωθεῖ ὁ Κύριος μας καὶ νά πραγματοποιηθεῖ τό πιό ἄδικο ἔγκλημα, πού θ' ἀποτελεῖ στίγμα γιά τὸν ἀνθρωπο καὶ γιά τὸν πολιτισμό του.

Σταυρώτης είναι ὁ Ἰούδας πού σκοτισμένος ἀπό τό πάθος τῆς φιλαργυρίας πρόδωσε τὸν πανάγιο, εὐγενὴ καὶ διακριτικό ἀσύγκριτο διδάσκαλό του ἀντί τριάκοντα ἀργυρίων.

Σταυρώτης είναι ὁ Πιλάτος, πού ἐνῷ τρεῖς φορές διαπιστώνει καὶ τρεῖς φορές ὁμολογεῖ ὅτι είναι ἀθώος ὁ Κύριος, ἐν τούτοις ἀπό δειλία καὶ φόβῳ μή χάσει τήν ἔξουσία, τόν παραδίδει στὸ φανατισμένο ὄχλο.

Σταυρώτες είναι οἱ θρησκευτικοί ἡγέτες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού, κινούμενοι ἀπό φθόνο πού γεννᾶ φόνο, οὔτε ἔτρωγαν, οὔτε ἔπιναν μέχρι νά ἀποτελειώσουν τό κακούργο ἔργο τους.

Σταυρώτες ἡταν καὶ δῆλοι ἐκεῖνοι, πού ἐνῷ εἶχαν εὐεργετηθεῖ μέ θεραπείες, μέ ἀναστάσεις, μέ προσφορά ποικίλης ἀγάπης καὶ μέ διδάσκαλία πρωτάκουστη, ἐν τούτοις φώναζαν μέ πάθος τό «ἄρον-ἄρον

Η ὁμιλία αὕτη ἐκφωνήθηκε στήν κεντρική πλατεία τῆς Σπάρτης κατά τή συνάντηση τῶν ἐπιταφίων τῆς πόλεως τό βράδυ τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς (25-4-08).

σταύρωσον αὐτόν».

“Ολοι αὐτοί δοκίμασαν, ἄλλοι γρήγορα και ἄλλοι ἀργότερα, τοὺς στιφουός καρπούς τῆς ἀμαρτωλῆς καὶ ἀχαρακτήριστης συμπεριφορᾶς τοὺς.

Ο Ἰούδας ὀπαγχονίσθηκε καὶ τὸ ταλαιπωρο πτῶμα του, οὗτε ἡ γῇ δέχθηκε. Ο Ἀννας ἔπαθε θανατηφόρο ἐγκεφαλικό ἐπεισόδιο, ὅταν τοῦ ἀνήγγειλαν, ὅτι τὸ μονάκριβο παιδί του σκοτώθηκε σέ μιά συμπλοκή καὶ ὅτι ἔκαψαν τὸ σπίτι του οἱ ἔχθροι του. Ο Καϊάφας προσβλήθηκε ἀπό λέπρα. Γύρισε ὅλο τὸν κόσμο, γιὰ νά θεραπευθεῖ. Ἐφθασε καὶ στὰ ιαματικά λοντρά τῆς περιοχῆς μας, πού ἀπό τὸ ὄνομά του ὀνομάστηκαν Λοντρά Καϊάφα καὶ τέλος πέθανε μέσα σέ φρικτοὺς πόνους. Ο Πιλάτος ἔχασε τὴ θέση του, ἔξοριστηκε καὶ ταπεινωμένος πέφτει στὰ παμφλάζοντα νερά μιᾶς Ἐλβετικῆς λίμνης καὶ πνίγεται. Ἄλλα καὶ ὁ λαός δοκιμάζει θλίψη ἀπερίγραπτη καὶ πίνει μιά - μιά σταγόνα τὴ δυστυχία του, ὅταν τὸ 71 μ.Χ. ὁ Ρωμαῖος Τίτος καταστρέφει τὴν Ιερουσαλήμ, γκρεμίζει τὰ σπίτια, δρόμους καὶ σταυρώνει ὅλους τοὺς ἄνδρες. Τέτοια ἦταν ἡ δυστυχία τους, πού Ρωμαῖοι στρατιώτες συνέλαβαν μιά μάνα πού εἶχε σφάξει, εἶχε ψήσει καὶ ἔτρωγε τὸ παιδί της.

Ομως σταυρωτές είναι, ἀπό τότε μέχρι σήμερα, καὶ ἑκεῖνοι πού μέ μανία πολέμησαν τὸ Χριστό καὶ τὴν Ἐκκλησία Του μὲ τὰ λόγια τους, μὲ τὴν ἀμαρτωλή ζωὴ τους καὶ μὲ τὴ φαρμακερή γραφίδα τους.

Είναι ἑκεῖνοι πού τὸν πολύτιμο θησαυρὸ τῆς ὄρθοδοξου πίστεώς τους, πού τὸν παρέλαβαν ἀπό τοὺς γονεῖς καὶ προγόνους τους, τὸν ἀντάλλαξαν μὲ τὴν αἵρεση. Είναι ἑκεῖνοι πού χωρίς ἐντροπή ὑβρίζουν καὶ βλασφημοῦν τὸ Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴ μας, ἀκόμη καὶ αὐτές τις ἀγιες ἡμέρες. Είναι ἑκεῖνοι πού ἀδιαφοροῦν γιὰ μιά πνευματική ζωὴ ποιότητος καὶ προτιμοῦν τὴ χωρίς ἡθικούς φραγμούς βοσκηματώδη. Είναι ἑκεῖνοι πού σταυρώνουν τὸ Χριστό στὸ πρόσωπο τῶν καταπιεζομένων ὀτόμων καὶ λαών, καταστρατηγοῦν τὴν ἐλευθερία τους, πληγώνυν τὴ δικαιοσύνη καὶ καταπατοῦν τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα ἑκείνων, χάριν τῶν ὅποιων «Χριστός ἀπέθανεν».

Ομως ὑπάρχουν κοντά σ' αὐτούς τοὺς ὀξιοθρήνητους σταυρωτές καὶ οἱ ἀξιέπαινοι, οἱ ἀξιοθαύμαστοι καὶ γι' αὐτό ὀξιομίμητοι.

Λέγει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «Οἱ δέ τοῦ Χριστοῦ», δηλαδὴ οἱ ἀνθρώποι τοῦ Χριστοῦ, «τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σύν τοις παθήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» ξγιναν σταυρωτές τῶν παθῶν τους καὶ τῶν ἐπιθυμιῶν τους.

Οἱ ἀνθρώποι τοῦ Χριστοῦ σταύρωσαν τὴν πλεονεξία καὶ καλλιέργησαν στὶς καρδιές τους τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα καὶ ἀνεδείχθησαν μέ

τήν προσφορά τους μεγάλοι ευνεργέτες. Ἀλλοι σταύρωσαν τίς ἀμαρτωλές ἐπιθυμίες, πού ἀντιστρατεύονται τήν ἀγνότητα καὶ μὲν ἔνα ἀσταμάτητο ἀγιο ἀγῶνα ἔζησαν τήν ἰσάγγελο βιοτή μέσα στὸν κόσμο ἢ σε τόπους ἡσυχαστικούς.

Ἄξιοθαύμαστοι σταυρωτές εἰναι ἐκεῖνοι πού σταύρωσαν τήν ἐμπάθεια, τήν ἐκδικητικότητα καὶ τὸ φθόνο καὶ σκόρπισαν μὲ ἀπλοχειρίᾳ τήν ἀγάπη καὶ τή συγνόμη. Εἶναι ἀκόμη ἐκεῖνοι πού σταύρωσαν τήν ὀγανάκτησή τους, ἔδειξαν ἀνοχή καὶ ὑπομονή καὶ ἐσωσαν τό γάμο τους ἀπό βέβαιη διάλυση. Εἶναι ἐκεῖνοι πού σταύρωσαν τή σατανική ἐπιθυμία τῆς αὐτοκαταστροφῆς καὶ ἔδειξαν καρτερία στήν ὀρρώστια τους, στήν ἀποτυχία τους ἢ στοὺς κατατρεγμούς τους. Τέλος, ἀλλοι σταύρωσαν καὶ τήν ἐπιθυμία τους νά ζήσουν ἐδω, ἀποφασιστικά θυσιάστηκαν καὶ μαρτύρησαν δημιουργώντας τό θαῦμα τῶν ἀναριθμήτων μαρτύρων τής πίστεώς μας.

Ἄδελφοι καὶ παιδιά μου, ἀς μιμηθούμε αὐτούς τούς σταυρωτές. Αύτό ζητάει ἀπό μας ὁ Κύριος μας. Αύτό ἐπιβάλλει ἡ λογική μας νά ζούμε μέ συνέπεια. Αύτό είναι τό πραγματικό μας συμφέρον, ἀφού δέ χορταίνει ὁ ἀνθρωπός μέ τά ξυλοκέρατα, ούτε ξεδιψάει πίνοντας λασπόνερα.

Εἶναι ἀνάγκη νά βλέπουμε μέ τά ἀγνά μάτια τοῦ Χριστοῦ μας, νά μιλάμε μέ τή δική του καθαρή γλῶσσα, νά ἐργαζώμεθα μέ τά δικά του τίμια χέρια. Νά περπατάμε μέ τά δικά του ιεραποστολικά πόδια καὶ νά ἀγαπάμε μέ τή δική του πατρική καὶ ἀδελφική πλατειά καρδιά.

Ο Κύριος μας είναι ὁ ἀσάλευτος βράχος, πού ἐπάνω του ξέσπασαν τό κῦμα τοῦ θανάτου καὶ δέν τόν ζημίωσε, τό κῦμα τοῦ χρόνου καὶ δέν τόν ἔβλαψε καὶ τό κῦμα τοῦ διωγμοῦ πού πιό ἔνδοξο τόν ἀνέδειξε.

Λέγουν οἱ εἰδικοί, πώς, ὅταν πρόκειται νά γίνει θαλασσοταραχή, τά δστρακα κινούνται μέ γρήγορες κινήσεις καὶ ἐπιδιώκουν νά βροῦν ἀσάλευτους βράχους. Έκεὶ μένουν γατζωμένα μέχρι νά περάσει ἡ φουρτούνα.

Ολοι οι πνευματικοί ἀνθρωποι ὀγωνιοῦν γιά τό μέλλον τοῦ κόσμου καὶ τοῦ Ἐθνους μας καὶ προβλέπουν πολλά δεινά. Θά σωθοῦμε μόνον ὅταν είμαστε ἀκουμπισμένοι στόν ἀσάλευτο βράχο πού λέγεται Χριστός καὶ ὅταν ἀπό αὐτόν ἀντλούμε δύναμη καὶ φωτισμό.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις χαιρετίζω τόν ιερό κλῆρο, τούς πιστούς ἄρχοντες τοῦ Νομού καὶ τής πόλεώς μας, δόλους τούς προσφιλεῖς μου Σπαρτιάτες καὶ τούς φιλοξενούμενους μας πού προτίμησαν τήν ιστορική πόλη μας, γιά νά γιορτάσουν τό Πάσχα καὶ σ' δόλους εῦχομαι ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ.

+ Ό Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΟΙ ΠΑΤΕΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

‘Αμαρτία καί ἀρετή

Τοῦ Ἀρχιμ. Ἐφραίμ Μιλτιάδου

«Τά γάρ ὄφόνια τῆς ἀμαρτίας θάνατος, τὸ δέ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴν αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ». (Πρός Ρωμαίους, κεφ. 5, 23). Διότι αἱ μὲν συνέπειαι καὶ ὁ μισθός τῆς ἀμαρτίας εἶναι ὁ πνευματικός θάνατος, τὸ δέ δῶρον τοῦ Θεοῦ πρός ἐκείνους πού τὸν ὑπακούουν, εἶναι ἡ αἰώνιος ζωὴ διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Λόγια καθαρά καὶ σταράτα. Δοκιμασμένα διὰ μέσου τῶν αἰώνων κι ὅμως ὁ ἄνθρωπος κολλημένος στήν ἀμαρτία πεθαίνει καθημερινά κάνοντας παρακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ θερίζει τοὺς πικρούς καρπούς τῶν δικῶν του ἐπιλογῶν.

Εἶναι πολύ παράξενο ὁ ἄνθρωπος νά γνωρίζει τά ἀποτελέσματα τῆς ἀμαρτίας κι ὅμως νά ἐπιμένει. Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία, καὶ κατ’ ἐπεκταση οἱ Πατέρες, μᾶς ἔξηγοῦν πολύ παραστατικά αὐτή τήν ἀντίθεση. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἄρρωστος, τό μυαλό εἶναι σκοτισμένο καὶ δέν μπορεῖ νά δεῖ καθαρά τί εἶναι αὐτό πού τὸν συμφέρει. “Οπως ἀκριβῶς τρῶμε πολλά φαγητά πού μᾶς βλάπτουν καὶ δέν μποροῦμε νά διακρίνουμε ποιά εἶναι αὐτά, κατά τὸν ἴδιο τρόπο λειτουργοῦμε καὶ στόν πνευματικό τομέα. Δύσκολα

διακρίνουμε τήν ἀμαρτία ἀπό τήν ἀρετή καὶ ιδίως στίς μέρες μας ὅπου ὅλα ἐπιτρέπονται, ὁ ἄνθρωπος εἶναι «ἐλεύθερος», δέν ὑπάρχει κανένας περιορισμός, ύλικά ἀγαθά ἀρκετά, σαρκικές ἀπολαύσεις χωρίς φραγμούς καὶ μέτρο, ἀτονία τῆς ηθικῆς καὶ παραμερισμός τῆς ἐκκλησίας. Μία σύγχυση καὶ συσκότιση παντοῦ καὶ ἐμεῖς στηριγμένοι στόν ἑαυτό μας, στό ἐγώ μας στήν ἀρρωστημένη μας αὐτοπεποίθηση ὅτι μποροῦμε νά τά κάνουμε ὅλα χωρίς τήν βοήθεια κανενός.

Ἀποτέλεσμα ὁ πνευματικός θάνατος, ἡ λήθη τῆς ἀμαρτίας, ἡ νέκρωση τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, ἀλλά καὶ ἡ ἀπαξίωση τοῦ πλησίον.

Ἴστορικά είναι ἡ πρώτη φορά πού ἡ ἀμαρτία ἔγινε μόδα ἡ καλύτερα ἐπιδημία. Ἀποδείχθηκε περίτρανα ὅτι ἡ ἀπόλαυση τῶν ύλικῶν ἀγαθῶν δέν ἔχει κορεσμό, ἀλλά στό βάθος δημιουργεῖ περισσότερες ἀνάγκες καὶ στήν ούσια περισσότερα προβλήματα.

Τά λόγια τῆς Γραφῆς εἶναι ἀληθινά. Πραγματική χαρά χωρίς Θεό δέν ὑπάρχει. Μπορεῖ νά σερβίρεται ώς χαρά ἀλλά δέν ἔχει βάθος καὶ διάρκεια, εἶναι φτωχή καὶ ἀνθρώ-

πινη, περιορισμένη και μίζερη.

Τραγική φιγούρα της σημερινής κοινωνίας τά άπελπισμένα παιδιά μας: «Δέν ύπάρχει τίποτε νά πάρεις άπό την κοινωνία μας. Τά ένδιαφέροντά της είναι μονάχα ύλιστικά, συμφεροντολογικά, τεχνολογικά, έπιστημονικά, οικονομικά», άκουγεται νά ψιθυρίζεται άπό προβληματισμένα σύγχρονα παιδιά.

Ο άπόστολος Παύλος μᾶς λέγει πολύ σοφά «Ρίζα πάντων τῶν κακῶν, καὶ εἶναι καὶ λέγεται ἡ φιλαργυρία» (Α΄ Τιμ., 5, 10). Ή προσκόλληση δηλαδή στά ύλικά ἀγαθά. Διότι αύτή δημιουργεῖ μίση, κλοπές, φθόνους και χωρισμούς και ἔχθρες και ζάλες και μνησικακίες και ἀσπλαχνίες και φόνους, κι ὅμως ὁ ἄνθρωπος μένει προσανατολισμένος ἐκεῖ σε αύτή τήν ἐπάρατη νόσο της ψυχῆς.

Θησαυρίζετε εἰς ἑαυτούς θησαυρούς ἐν οὐρανῷ, ὅπου οὔτε σκώληξ οὔτε σκωρία ἀφανίζει, καὶ ὅπου κλέπτες δέν διατρυποῦσιν οὐδέ κλέπτουσιν (Ματθ. 5, 20). Μή συσσωρεύετε διά τὸν ἑαυτὸν σας θησαυρούς ἐδῶ στὴ γῆ ὅπου σκῶρος και ἡ ἀποσύνθεσις κατατρώγουν και ἀφανίζουν και ὅπου οἱ κλέπται τρυπάνε τοίχους και κλέβουν χρηματοκιβώτια. Νά θησαυρίζετε γιά τὸν ἑαυτὸν σας και νά ἀποταμιεύετε θησαυρούς στὸν οὐρανό, ὅπου οὔτε σκῶρος οὔτε σαπίλα ἀφανίζουν, και ὅπου οἱ κλέπτες δέν τρυποῦν τοί-

χους και δέν κλέβουν (Ματθ. 5, 20).

Μεγάλη σοφία κρύβεται στά λόγια τοῦ Χριστοῦ μας. Ἄντηχοῦν παράξενα στά αύτιά μας ἐφόσον ἀντιστρατεύονται τίς δικές μας ἀπολαύσεις.

Δέν ἀξίζει τὸν κόπο, ἀδελφοί μου, νά ἀσχολούμαστε τόσο πολύ μέ τήν ὑλη γιατί ἡ ζωή μας στόν παράδεισο είναι ἄϋλη. Πρέπει νά ἀγωνιστοῦμε πνευματικά σε αύτή τή ζωή και νά διατρανώσουμε τή Δόξα τοῦ Θεοῦ πού ἀναπαύεται σε φτωχούς, τιποτένιους και ἀσημους ἀνθρώπους.

Ο ἄνθρωπος ζεῖ ὅταν μάθει νά προσφέρει στόν συνάνθρωπό του. Τότε ἐκπληρώνει τά καθήκοντά του σε αύτή τήν πρόσκαιρη ζωή. Ο μεγάλος φυσικός Albert Einstein (Αἰνστάιν) λέγει ὅτι «ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει νά ζεῖ, ὅταν κατορθώνει νά ζεῖ πέρα ἀπό τὸν ἑαυτό του». Ὑπάρχουμε γιά νά κάνουμε τό καλό. Σε αύτή τήν προσπάθεια δέν είμαστε μόνοι μας, ύπάρχει ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ ἡ ὅποια μᾶς ἐπισκιάζει και μᾶς καθοδηγεῖ ἐφ' ὅσον κι ἐμεῖς τό θέλουμε. Μᾶς καθαρίζει ἀπό τίς ἀμαρτίες μας και μᾶς χαρίζει τήν αἰώνιότητα. Φτάνει νά τό πιστέψουμε και ἀμέσως ἀλλάζει ὅλη μας ἡ ζωή. Ἀπό θνητοί και ἀσημοι γινόμαστε αἰώνιοι και ἄφθαρτοι. Ἡς κάνουμε ἔνα μικρό βῆμα και θά βρεθοῦμε στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ.

B. ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΗ

Καταργώντας τους ἀξιακούς κώδικες

Άρχιμ. Παμφίλου Γιαπιτζάκη

Τό φρόνημα τῆς ἐποχῆς μας ἀρκεῖ νά δείχνει, δρατά πά, δι τὸντοτρα-
τεύεται τὸν ὑπαρκτικὴν συνέχειαν μας,
ὅπως τὴν γνωρίζαμε μέχρι τώρα. Ή
ἐπικειρούμενὴ γενικὴ ἀναθεώρηση
τῆς ζωῆς, δέν λαμβάνει ὅπ' ὅψιν προ-
νογούμενες ἀξιόποτες μαρτυρίες γιά
τὸν ἱστορικὴν ταυτότητα τοῦ ἀνθρώπι-
νου γένους καὶ μέ τὴν χρήση ὄρθιοδο-
γιστικῶν προγραμμάτων τῆς νέας
τεχνολογίας, ἀμφισβητοῦνται οἱ δια-
χρονικὲς ἀξίες, ποὺ ἔθεταν δριὰ στὸν
ἰσορροπημένην καὶ ἀσφαλῆ διακείριση
τῶν ἐπίγειων προδιαγραφῶν μας.

Παρατηροῦμε δι τὸν ἀμφισβητῶντας
καὶ καταργώντας τους ἀξιακούς κώ-
δικες, οἱ ὄποιοι δρίζουν τὴν διαχρονι-
κότητα τῆς ποιότητας στὸν ἀνθρώπινην
ζωὴν, ἔχουμε στραφεῖ καὶ αὐτοπεριο-
ριστεῖ μέ τὰσεις μανίας στὸν μοριακῆν
ἀνάλυσην τῶν ὑλικῶν τῆς σωματικῆς
ὑπόστασης μας, ἐρευνώντας καὶ με-
λετώντας ἀποκλειστικά τὶς καταπλη-
κτικές ὅμοιότητές μας μέ τὰ πλάσματα
τοῦ ζωϊκοῦ βασιλείου....

"Ομως, ἡ ὑπέρμετρη ἔμφαση στὸν
κοϊκὴν ἀνάλυσην καὶ ὑλικὴν ἔρμηνεία
τῆς ζωῆς δημιούργησε ποικίλα συ-
μπτώματα σοθαρῶν ψυχικῶν διατα-
ραχῶν καὶ αἴσθηση μεγάλης στέρη-
σης οὐσιαστικοῦ νοήματος γιά τὴν
ἀλλήθεια, διότι ἡ προκύψασα ἀνάγκη
στηριγμοῦ τοῦ βάθους τῆς ζωῆς,
διφείλεται στὸν περιθωριοποίησην
αὐτῆς καθ' ἔαυτῆς τῆς ψυχῆς. Γι' αὐτό

καὶ τώρα, μετά ἀπὸ τὴν νεοπλασματικὴν
καὶ ἀνισόρροπα ιεραρχημένην κατανο-
μή τῶν ἀξιακῶν λειτουργιῶν τῆς
ζωῆς, νοιώθουμε ξεκρέμαστοι καὶ
ἀπορροσαντολισμένοι, ἀθέατοι καὶ
ἀνασφαλεῖς, ἐγκαταδειμένοι καὶ ψυ-
χικά ἀρρωστοῖ, σὲ παγκόσμια κλίμακα
ἄψυχοι καὶ ἀπογοητευμένοι...

'Απρόσμενο ἀποτέλεσμα, αὐτῆς τῆς
ἀμφορφῆς καὶ ἀψυχολόγητης μεταρο-
ντέρνας ἀναθεώρησης καὶ συμπε-
ριφορᾶς, εἶναι τὰ σοθαρά ἐλλείμματα
κοινοῦ νοός μέ τίς ἀπρόθλεπτες προ-
βληματικές προεκτάσεις τους, τὰ ὁ-
ποῖα μετακυλίονται ἀκόμη σοθαρότερα
καὶ ἀπειλητικά στὸν οἰκοδογικὴν ζωὴν
καὶ ἀρό ταυτότητας τοῦ πλανήτη.

'Ἀλλήθεια, ἔχουμε φαντασθεῖ τί θά
γίνει ὅταν μέ τὴν ἀλόγιστην καὶ αὐτο-
άνοσην διακείριση τοῦ οἰκοσυστήματός
μας, ἀλλάξει ἐλάχιστα ἡ ισορροπία
τοῦ δξονα τῆς γῆς; Οἱ ἐπιστήμονες
μιλοῦν γιά κοσμογονικές ἀλλαγές καὶ
δλική καταστροφή...

"Ομως, ὁ Χριστός ἀνησυχῶντας γιά
τὴν ἔκουσίαν ἀτακτην καὶ πεισματικὴν
ἀντιπαράθεσήν μας πρός τὸ ἔργο τῆς
Δημιουργίας, γνωρίζοντας ὡς Κατα-
σκευαστής ὅτι ἀπὸ τὴν ποιότητα τῶν
δένδρων ἔχαρται ἡ εἰκόνα τοῦ δά-
σους, κάνει ἀντίθετη κίνηση ἀπό μας
καὶ ἀνεβάζοντας πολὺ πιό φυλά τὸν
πῆχυ ὀξίας τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς
συγκρίνοντάς την μέ ὅδο τὸν κόσμο
λέει: τί γάρ ὠφελεῖται ἀνθρωπος ἐάν

κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον τὸν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιώθῃ; (Ματθ. 16:26). Ἐμεῖς οἱ ἀμεσαὶ ἐνδιαφερόμενοι γιά τὸ δέντρο τῆς ζωῆς μας τῆς ἀναγνωρίζουμε τόση μεγάλη ὁξια καὶ πιρή; Πᾶς διαχειριζόμαστε αὐτὸ τὸ πολυτιμότατο ἀγαθό, τὸν ὑπαρξήν μας μέσα στὸν Κτίσιν καὶ στὸν αἰώνιότητα;

Στὸν πολύμαθη, πλούραλιστικὴ καὶ πολυπράγμονη ἐποκή μας, προκειμένου νὰ ἐπιβιώσουμε στὸν ἐπαγγελματικὴ καὶ κοινωνικὴ καθημερινότητα μας, ἀναγκαζόμαστε νὰ γεμίζουμε τὸν ἐγκέφαλό μας μὲ ἔναν ἀπίστευτα μεγάλο ὄγκο γνῶσεων καὶ πληροφοριῶν. "Οσο λιγότερα ξέρουμε, τόσο περισσότερο λιγόστεψει ἡ προσωπικὴ ποιότητα τῆς ζωῆς μας. Αὐτό, ὅμως, συμβαίνει ἴδιατερα γιά πυρνικά θέματα ποὺ δρίζουν τὸ νόημα τῆς ὑπαρξης, διότι ὅσο πιο λίγα γνωρίζουμε γιά τὰ βαθειά τοῦ νοήματος τοῦ εἶναι μας, τόσο πιο εὔκολα πειθόμαστε ἀπὸ διάφορες θεωρήσεις, ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὸν ἀλήθειαν καὶ τὸν πραγματικότητα τοῦ προορισμοῦ μας.

Αὐτή, ὅμως, ἡ εὔκολα ἐννοούμενη σκέψη, σήμερα, παραβλέπεται, παρερμπονεύεται, παραλλάσσεται καὶ θεωρεῖται σάν φυσιολογικὴ στάση ζωῆς... Καὶ πῶς νὰ μὴ συμβαίνει αὐτὸ δταν ἀπὸ νήπια μπαίνουμε στὸν μαγικὸ κόσμο τῶν προγραμμάτων τῶν ὑπόλογιστῶν καὶ τοῦ διαδικτύου; "Οταν ἐκπαιδευόμαστε μέχρι τὰ βάθη τῆς συνείδησής μας νὰ λειτουργοῦμε μόνον μὲ αὐτὸν τὴν συγκεκριμένην ψηφιακήν καὶ μηχανιστικὴν λογικήν, προκειμένου νὰ καλύπτονται οἱ βασικές ἀνάγκες τῆς ζωῆς; Καὶ δταν μαθαί-

νουμε νὰ σκεπτόμαστε σάν μηχανές δέν θά ζοῦμε σάν μηχανές; Δέν θά συμπεριφερόμαστε σάν μηχανές; Καὶ ἂν μέχρι τώρα νομίζουμε δτι καθοδηγοῦμε ἐμεῖς τὶς μηχανές δέν εἶναι ἀληθινὴ ὑπόθεση δτι, παράλληλα, στὸ πίσω μέρος τοῦ μυαλοῦ μας προβληματιζόμαστε σοβαρά μῆπως συμβεῖ ἢ καὶ συμβαίνει τὸ ἀντίθετο; Τί θά γίνεται αὐτῷ, δταν ἥδη σήμερα οἱ ἐφαρμοσμένες τεχνολογίες ἐξελίσσονται μὲ τέτοια ταχύτητα...; Ποιός θά διοικεῖ ποιόν καὶ ποιός θά μπορεῖ νὰ ξεφύγει ἀπὸ ποιόν...;

Ποῦ νά μείνει ἔτσι, ἔστω καὶ γιά δίγο, χρόνος γιά νὰ σκεφθοῦμε τὸ κατά βάθος τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς; Ποῦ νά ὑπάρξει χρόνος γιά νὰ στοχαστοῦμε καὶ νά ἀσχοληθοῦμε μὲ προβλήματα οὐσίας, ποὺ ἀφοροῦν στὸν ὑπαρξήν μας; Ἀκόμα καὶ δταν, πολύ σπάνια, θροῦμε χρόνο γιά κάπι τέτοιο, ὑπάρχουν ἔτοιμες ἀπαντήσεις καὶ προσφερόμενες λύσεις σὲ ἀπειρούς τίτλους βιβλίων καὶ σὲ ψηφιακούς δίσκους, μὲ ἀληθοφανεῖς καὶ πειστικές ἐρμηνεῖες νοημάτων οὐσίας καὶ διαχειρίστης γιά τὸν προορισμό τῆς ζωῆς... Χρειάζεται νὰ γνωρίζουμε πολύ καλά τί καὶ ποὺ ψάχνουμε, προκειμένου νὰ ἀπευθυνόμαστε σὲ αὐθεντικές πηγές γνῶσης τῆς ἀλήθειας. Γιατί δταν γνωρίσουμε ἀπροκατάληπτα καὶ ἀφανάτιστα, σφαιρικά καὶ ἐπιστημονικά τὸν ἀλήθειαν, δύσκολα μποροῦμε νὰ ξεφύγουμε ἀπὸ τὴ δύναμι τῆς, δύσκολα μποροῦμε νὰ ἀποπροσανατολιστοῦμε, νὰ πλανηθοῦμε καὶ μέσα ἀπὸ ἔνα ἀξιακό ἀδειασμα ψυχῆς νὰ καθοῦμε...

(συνεχίζεται....)

**ΤΙΜΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΗΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΜΑΣ**

Η Τοπική μας Ἐκκλησία, διά τοῦ Σεβασμοῦ. Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου, κατά τὸν τελευταῖο κοτανυκτικό ἑσπερινό τῆς Ε΄ Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν στὶς 13 παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου στὸν Ἱερό Ναό τοῦ Πολιούχου μας Ὁσίου Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ἐτίμησε, ἀπονέμοντας τὸ ὄφφικιο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου, τὸ συνταξιούχο ἑφημέριο τῆς ἐνορίας Ἀφυσσοῦ π. Νικόλαο Τσούκλερη, γιατὶ ὑπέρ τὰ πεντήκοντα ἔτη ὑπηρέτησε μέ σεμνότητα καὶ πιστῇ Θεοῦ τὸ Ἱερό Θυσιαστήριο, ὡς ταπεινός καὶ ἐνάρετος κληρικός. Σὲ σχετική ὄμιλίᾳ τοῦ ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μας ἀνεφέρθη στὸ συνταξιούχο ἑφημέριο μὲ λόγια ἐπαινετικά καὶ στὴ συνέχεια ὁ π. Νικόλαος ἐμφανῶς συγκινημένος διὰ τὴ μεγάλη τιμῆς ποὺ τοῦ ἔκανε ὁ σεπτός Ποιμενάρχης μας, μίλησε μὲ λόγια βγαλμένα μέσα ἀπό τὴν καρδιά του καὶ εὐχαριστησε θερμά διὰ τὴν ἀπονομήν τοῦ ὄφφικιον τοῦ πρωτοπρεσβυτέρου στὴν ταπεινότητά του.

Ἐπίστης ὁ Σεβασμιώτατος ἐτίμησε δύο ὑπερπολύτεκνους ἵερεῖς, τὸν ἑφημέριον Μυρτέας Αἰδεσιμολ. Οἰκονόμον π. Ἀθανάσιο Τσολάκο καὶ τὸν ἑφημέριον Μεσοχωρίου π. Ἀντώνιον Καραστατήρα. Καὶ στοὺς δύο ἀπένειμε μὲ σχετικό δίπλωμα «τὸν δίκαιον ἐπαινον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως καὶ τὴν

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

ἐπισκοπική καὶ πατρικήν του εὐαρέσκειαν εὐχόμενος πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτούς καὶ μακρότητα εύτυχισμένων ἡμερῶν, ἵνα ἴδωσι τέκνα τέκνων βαδίζοντα τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν ὑγείᾳ προκόπτοντα ἐν πᾶσι» καὶ διὰ αὐτά ἐπειδὴ ἐλαβε ὑπόψη του «τὴν χριστομίητον ἱερατικήν διακονίαν, τὸ ἀκέραιον τοῦ ἡθους καὶ τὴν δημιουργίαν πολυτέκνου εὐλογημένης παρά τοῦ Θεοῦ οἰκογενείας, τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀγωνία τῆς πολυμόχθου, ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου, ἀνατροφῆς τῶν μελών τῆς κατ' οἶκον αὐτῶν Ἑκκλησίας τῶν ἔξαιρέτων τούτων οἰκογενειαρχῶν καὶ καλῶν ποιμένων τῶν ἐνοριῶν τους».

Συγκινητικά μίλησαν καὶ οἱ δύο τιμηθέντες ὑπερπολύτεκνοι ἵερεῖς καὶ ἐκ βάθους καρδίας εὐχαριστησαν τὸ Σεβασμιώτατο, γιὰ τὴν πατρική ἀγάπη του καὶ τὴν ποικιλότροπη στήριξη τῶν ἴδιων, ἀλλὰ καὶ τῶν πολυτέκνων οἰκογενειῶν γενικότερα.

Στὴ συνέχεια ὁ Σεβασμιώτατος ἐπέδωσε διπλώματα τιμῆς στοὺς ἐνάρετους, λίαν καταρτισμένους θεολογικά καὶ δοκίμους τοῦ λόγου χειριστές, ἐκλεκτούς καὶ πολύτιμους συνεργάτες τῆς Τοπικῆς μας Ἑκκλησίας, λαϊκούς ἱεροκήρυκες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως μας κ. Ἀθανάσιο Ραχώτη θεολό-

ΣΧΟΛΙΑ

γο συνταξιούχο Λυκειάρχην, κ. Ευάγγελο Νικολακάκη πρώην Δήμαρχον Πελλάνας, θεολόγο συνταξιούχο Λυκειάρχη και κ. Νικόλαο Βύρη συνταξιούχο ἀνώτατον ὀξιωματικόν τῆς Ἀεροπορίας. Ούτοι ἐτιμήθησαν διά «τὴν πολυετή, ἀφιλοκερδή, ἐπιτυχῆ καὶ ὀλοπρόθυμον προσφοράν εἰς τὴν ἐν Κυρίῳ κατάρτισιν τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, διὰ τοῦ χριστοκεντρικοῦ καὶ ψυχωφελοῦς θείου κηρύγματος».

Γιάδλα αὐτά ὁ Σεβ. Ποιμενάρχης μας τούς ἀπένειμε «τὸν δίκαιον ἔπαινον τῆς Τοπικῆς Ἑκκλησίας καὶ τὴν ἄκραν αὐτῆς εὐαρέσκειαν» εὐχόμενος «πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ ἐπ' αὐτούς, ἵνα συνεχίσωσι ἐπί μακρόν εἰσέτι χρόνον κηρύττοντες τὸν σωτῆριον λόγον τοῦ Θεοῦ, πολλά, πολλοὺς πνευματικῶς ὠφελοῦντες καὶ ἐν Χριστῷ καταρτίζοντες».

Τέλος τὴν 13ην Ἀπριλίου κατά τὸν κατανυκτικό ἑσπερινό δόθηκε δίπλωμα τιμῆς καὶ στὸν κ. Χαρίλαο Χριστοφιλάκο, πρωτψάλτη τῆς ἐνορίας Ἀνωγείων, γιατί πάνω ἀπό ἑβδομήντα ὅλοκληρα χρόνια ὑπηρετεῖ τὸ ιερό ἀναλόγιο «μέ ιεροπρεπή ιεροψαλτική διακονία, μέ ὄρθοδοξό ζῆλο, μέ εὐσέβεια καὶ ἐντιμότητα βίου». Στό τέλος ὅλοι οἱ πιστοί, πού είχαν κατακλύσει τὸν Ιερό Ναό

τοῦ Ὁσίου Νίκωνος, ἔλαβον ἀπό τό χέρι τοῦ σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας κ. Εὐσταθίου ἀπό μία εἰκόνα ὡς εὐλογία καὶ ἀντίδωρο γιά τὴν ἀνελλιπή παρακλούθηση ὅλων τῶν κατανυκτικῶν ἑσπερινῶν τῆς ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ ἀκουσαν ἀπό ἐκλεκτούς ὀμιλητές κηρύγματα πνευματικῆς κατάρτισης καὶ ψυχικῆς φύλετειας.

Στόν ἀπουσιάζοντα λαϊκόν ιεροκήρυκα κ. Σταύρον Μαχαίραν καθηγητή τῆς Φυσικῆς ἐπεδόθη τό ίδιον δίπλωμα τιμῆς ἀπό τὸ Σεβ. Ποιμενάρχη μας τὴν 21ην παρελθόντος Μαΐου, στή γενέτειρα τοῦ τιμωμένου Πελλάνα, κατά τὴν ἐօρτήν τῶν Ἅγιων Κων/νου καὶ Ἐλένης, στό ὄνομα τῶν ὅποιων τιμάται ὁ ιερός ἐνοριακός ναός τῆς Πελλάνας, ὁ ὅποιος λόγῳ τῆς ἑορτῆς ἡταν πληρῆς ἀπό τοὺς εὐσεβεῖς χριστιανούς.

Ο τιμηθεὶς κ. Σταύρος Μαχαίρας μὲ λόγια συγκινήσεως καὶ θερμῶν εὐχαριστιῶν πρὸς τὸ Σεβασμιώτατο ἀνεφέρθη καὶ στοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς του, πού τὸν ἀνέθρεψαν «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» καὶ μὲ ταπείνωση καὶ εὐγνωμοσύνη δέχθηκε τὴν ὑψίστη αὐτῆς τιμὴ τῆς τοπικῆς μας Ἑκκλησίας.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΔΙΑΚΟΝΟΥ

Ἐνας ἀκόμη νέος, μορφωμένος, εὐσεβής, ἔγγαμος κληρικός προσετέθη στίς τάξεις τοῦ ιεροῦ Κλήρου τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως μας. Πρόκειται γιά τὸν Παναγιώτη Ξηρόδημα

ἀπόφοιτο τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν. Ἡ χειροτονία του ἔγινε στὴ γενέτειρα του, τὸ Βρονταμᾶ Λακωνίας, τὴν Δ' Κυριακὴν τῶν Νιστειῶν 6 παρελθόντος μηνὸς Ἀπριλίου ἀπὸ τὸ Σεβ. Μητροπολίτη μας κ. Εὐστάθιο.

Οἱερός Ναός ἦταν κατάμεστος. Στὶν ἀρχήν μίλησε κατάλληλα καὶ φανερά συγκινημένος ὁ χειροτονούμενος, ἐνῶ στὶ συνέχεια μίλησε, ἐποικοδομητικά, ὅπως πάντα, ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας καὶ ἔδωσε τίς πολύπειρες καὶ πολύτιμες πατρικές συμβουλές του στὸ νέο διάκονο π. Παναγιώτην. Στό τέλος ὁ νεοχειροτονηθεὶς ἐδέχθη τίς εὐχές δῶλων τῶν ἐκκλησιαζομένων. Εὐχόμεθα καὶ μεῖς ἀπὸ τὴν καρδιὰ μας ὁ νέος διάκονος π. Παναγιώτης νά ζήσει ἐπὶ πολλά καὶ εὐλογημένα παρὰ τοῦ Κυρίου, νά εὐναρεστήσει Θεόν καὶ ἀνθρώπους καὶ νά ἀξιωθεῖ ἐν τῷ καταλλήλῳ καιρῷ νά λάβει διά τῶν χειρῶν τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου μας καὶ τὸ δευτέρο βαθμό τῆς ἱερωσύνης.

100 ΧΡΟΝΙΑ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑΣ

Τά έκατό χρόνια ζωῆς καὶ δημιουργικῆς πορείας γιόρτασε πλήθος ἐμπόρων καὶ φίλων τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Σπάρτης, μὲ τῇ διοργάνωση μιᾶς ιδιαίτερης ἐκδήλωσης, πού πραγματοποιήθηκε τὸ βράδυ τοῦ Σαββάτου 24 Μαΐου τρέχοντος ἔτους. Ἡ βραδυά περιελάμβανε ἀνασκόπωση στὸ ιστορικό παρελθόν τοῦ

Συλλόγου, στὰ πρόσωπα πού συνδέθηκαν μαζὶ του ἀπὸ τὴν ἰδρυσή του μέχρι σήμερα καὶ στίς ἐνέργειες τῶν μελῶν αὐτῶν, πού συνέβαλαν καθοριστικά στὴν ἀνάπτυξη τοῦ τοῦ ἐμπορίου ὅσο καὶ τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας. Ἡ ἐπετειακή ἐκδήλωση πραγματοποιήθηκε στὸ κέντρο «Λεωνίδας Παλλάς», ὅπου τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. καλωσόρισαν τούς ἐκλεκτούς προσκεκλημένους τους.

«Θεωροῦμε ἵερή μας ὑποχρέωση νά συνεχίσουμε μέ τὸν ἴδιο ζῆλο τὴν προσπάθεια ὅχι μόνο γιά τὴν προώθηση τῶν ἐμπορικῶν μας συμφερόντων, ἀλλά καὶ γιά τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη τῆς πόλης μας» δήλωσε χαρακτηριστικά ὁ πρόεδρος τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Σπάρτης κ. Παν. Γεωργανές, ἀναφερόμενος στὸ ἔργο τῶν ἐμπόρων, πού πέρασαν ἀπὸ τίς θέσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

Τὴν ὅλη ἐκδήλωση τίμησε μέ τὴν παρουσία του ὁ καταξιωμένος Ποιμενάρχης μας κ.κ. Εὐστάθιος, ὁ ὅποιος μέ τὴ γνωστή ἱκανότητά του νά χειρίζεται ἄψογα καὶ συναρπαστικά τὸ λόγο εἶπε εῦστοχα ὅτι «οἱ ἐμπόροι δέ διακινοῦν μόνο ύλικά πράγματα, ἀλλά καὶ ιδέες, ἐνῶ ἀναφέρθηκε καὶ στὸ ιστορικό γεγονός ὅτι Ἑλληνες ἐμπόροι ἦταν ἐκεῖνοι, πού διέδοσαν τὴν νέα θρησκεία τοῦ Χριστιανισμοῦ στὴ Ρώμη καὶ ἔτσι ἰδρύθηκε ἐκεῖ ἡ πρώτη χριστιανικὴ ἐκκλησία».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Εὐστάθιος στὴ συνέχεια ἀπέ-

νεμει στόν πρόεδρο τοῦ Συλλόγου κ. Παν. Γεωργανέ τήν ἀνώτερη τιμῆτική διάκριση τῆς Ιερᾶς Μητροπόλεως Μονεμβασίας και Σπάρτης, δηλαδή τό Μεγαλόσταυρο τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», για «τὴν ἑκατονταετῆ δρᾶσιν και τὴν πολυδιάστατον προσφοράν τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Σπάρτης εἰς τὴν οἰκονομικήν ἀνάπτυξιν και τὴν πολιτισμικήν ἀνατροφοδότησιν τῆς τοπικῆς ἡμῶν κοινωνίας» εὐχηθείς «εἰς τὰ ἄξια και ὁτρηρά μέλην αὐτοῦ τὴν κατ' ἄμφω ύγειαν και πᾶσαν παρά Κυρίου εὐλογίαν και χάριν». Καὶ μεῖς εὐχόμεθα στόν Ἐμπορικό Σύλλογο Σπάρτης νά χιλιάσει τά χρόνια του.

ΤΙΜΗ ΣΕ

ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΟ ΕΦΗΜΕΡΙΟ

Τὴν Κυριακή τῆς Πεντηκοστῆς 15 Ιουνίου τρέχοντος ἔτους ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας ἐτέλεσε ἀρχιερατική θεία λειτουργία στόν πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό τῆς Ἀγίας Τριάδος Σελλασίας. Μετά τὴ θεία λειτουργία ὁ Σεβασμιώτατος ἀνεφέρθη στὸ πρόσωπο, τῇ συμπεριφορᾷ και τῷ ἔργῳ τοῦ ιερέως τῆς ἐνορίας αὐτῆς, πού γενικά ἔχει ὑπηρετήσει τὴν τοπική μας Ἐκκλησία πάνω ἀπό πενήντα χρόνια ώς κληρικός. Πρόκειται για τὸν λευκαθέντα ἐν τῷ ιερῷ θυσιαστηρίῳ ὅξιον κληρικόν π. Ἰωάννη Ἀναστασιάδην, τὸν ὥποιον ὁ ἄξιος Ποιμενάρχης μας εἶχε τιμῆσει και πρό τριετίας

ἀπονέμοντάς του τό δόφικο τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου και ὁ ὥποιος τὰ τελευταία εἰκοσι τρία χρόνια ὑπηρετεῖ μέ εὖθε ζῆλο και φόβο Θεοῦ τὴν ἐνορίαν τῆς Σελλασίας.

Ο Σεβασμιώτατος ἀπένειμε στόν ἀποχωροῦντα τῆς ἐνεργούς ὑπηρεσίας σεβάσμιον κληρικόν σχετικό δίπλωμα τιμῆς διά τοῦ ὥποιου, ὁ σεπτός Ποιμενάρχης μας τοῦ ἐκφράζει «τὸν δίκαιον ἐπαίνον τῆς Τοπικῆς Ἐκκλησίας και τὴν ἀκραν αὐτοῦ εὐαρέσκειαν διά τὴν πολυετὴν ἱερατικὴν του διακονίαν, τὸ χρηστόν ἥθος, τὴν φιλοπονίαν και τὴν ἀκλόνητον προσήλωσιν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν Διδασκαλίαν» και «εὔχεται ἐκ βαθέων εἰς αὐτὸν τὴν κατ' ἄμφω ύγειαν, τετιμημένην μακροημέρευσιν και πᾶσαν παρά Κυρίου εὐλογίαν και χάριν».

Στὴ συνέχεια ὁ π. Ἰωάννης εὐχαρίστησε γιά ὅλες αὐτές τὶς ἔξαιρετικὲς τιμές τὸ Σεβασμιώτατο, ἀλλά και ὅλους τοὺς ἐνορίτες του ποὺ τὸν στήριξαν και τοῦ ἐδειξαν σεβασμό, ἐκτίμηση και ἀγάπη καθ' ὅλα τὰ ἐτη τῆς ἱερατικῆς του διακονίας.

Καὶ μεῖς μέ δὴ μας τὴν καρδιά εὐχόμεθα στὸ σεβαστό και ἀγαπητό ἀδελφό και συλλειτουργό π. Ἰωάννη νά είναι μακρά τὰ ἐτη τῆς ζωῆς του και παρά Κυρίου εὐλογημένα και νά χαιρεται μαζί με τὴν καλή του πρεσβυτέρα τὰ παιδιά και τὰ ἐγγόνια τους.

ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

**Ο Σεβ. Μητροπολίτης μας κ.κ.
ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ κατά τό μήνα
Μάρτιον 2008,**

Ἐλ ει τούργη σε τήν 2αν εις τόν Μητροπολιτικόν Ιερόν Ναόν Ἀθηνῶν καὶ ἔλαβε μέρος εις τό ἐν συνεχείᾳ τελεσθέν Τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον τοῦ ὀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χριστοδούλου, τήν 8ην εις τόν ἐν Λευκάδι Μητροπολιτικόν Ναόν καὶ ἐν συνεχείᾳ ἔλαβε μέρος εις τό Τεσσαρακονθήμερον Μνημόσυνον τοῦ ὀειμνήστου Μητροπολίτου Λευκάδος κυροῦ Νικηφόρου, τήν 9ην εις τήν πανηγυρίζουσαν Ιεράν Μονήν τῶν Ἅγιων Τεσσαράκοντα Σπάρτης, τήν 12ην εις τήν Ιεράν Μονήν Ζερμπίτσης (προηγιασμένη Θεία Λειτουργία), τήν 14ην εις τήν Ιεράν Μονήν Καστρίου (προηγιασμένη Θεία Λειτουργία), τήν 15ην εις τόν πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Ἅγιων Θεοδώρων Τρύπης, τήν 16ην εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀθηνῶν μεθ' ὅλης τῆς Ιερᾶς Συνόδου (Κυριακὴ Ὁρθοδοξίας), τήν 21ην εις τήν Ιεράν Μονήν Γόλας (προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 23ην εις τόν πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου Σπάρτης (έορτή τῶν Λακώνων Ἅγιων) καὶ τήν

κώνων Ἅγιων), τήν 25ην εις τόν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικόν Ιερόν Ναόν τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ ἐν συνεχείᾳ προέστη τῆς καθιερωμένης Δοξολογίας, τήν 26ην εις τήν Ιεράν Μονήν τῶν Ἅγιων Ἀναργύρων (προηγιασμένη Θ. Λειτουργία), τήν 28ην εις τήν Ιεράν Μονήν Ιέρακος (προηγιασμένη Θ. Λειτουργία) καὶ τήν 30ήν εις τόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου Κροκεών.

Ἐχοροστάτησε κατά τόν ἐσπερινόν τήν 9ην, τήν 23ην καὶ τήν 30ήν εις τόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νικωνος (κατανυκτικοὶ ἐσπερινοὶ), τήν 8ην εις τήν πανηγυρίζουσαν Ιεράν Μονήν τῶν Ἅγιων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων Σπάρτης, τήν 15ην εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν Ἀθηνῶν, τήν 22αν εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Νικολάου Σπάρτης (έορτή τῶν Λακώνων Ἅγιων) καὶ τήν 24ην εις τόν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικόν μας Ναόν.

Ωσαύτως ἐχοροστάτησε τήν 10ην εις τήν Ι. Μονήν Ἅγιων Τεσσαράκοντα κατά τήν ἀκολουθίαν τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου, τήν 14ην εις τόν Ιερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νικωνος (Α΄ Στάσις Χαιρετισμῶν), τήν 21ην εις τήν Ιεράν Μονήν Ζερμπίτσης καὶ ἐν συνεχείᾳ εις τόν Ιερόν

Ναόν τοῦ Ἅγιου Σπυρίδωνος Σπάρτης (Β' Στάσις Χαιρετισμῶν), τήν 28ην εἰς τὸ Βλαχιώτη (Γ' Στάσις Χαιρετισμῶν) καὶ τήν 29ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Βασιλείου Σπάρτης (Χαιρετισμοί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ).

Προέστη της Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας, τήν 3ην εἰς Νεάπολιν τοῦ πολυτέκνου Νικολάου Καταγᾶ, τήν 21ην εἰς Ποταμιά τοῦ πολυτέκνου Παναγιώτου Παπαδάκου καὶ τήν 29ην εἰς τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς κηδείας τοῦ Θεοδώρου Λαδοπούλου.

Ἐκειρε τήν 28ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν Τέρακος Μοναχήν τὴν δόκιμον Ἀλεξάνδρα Χρηστάκου δονομάσας αὐτήν Νεκταρία.

Συμμετέσχε εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τήν 17ην, 18ην καὶ 19ην ώς μέλος αὐτῆς, ἐνῷ τήν 16ην συμμετέσχε εἰς τὸ Γεῦμα τὸ ὄποιον παρέθεσεν πρός τιμήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας καὶ τήν 17ην εἰς τὴν Ρωσικήν Πρεσβείαν εἰς τὸ Δεῖπνον τὸ ὄποιον παρέθεσεν πρός τιμήν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ὁ Πρέσβυς τῆς Ρωσίας.

Προήδρε νοσε τήν 4ην εἰς Μολάους τῆς Τερατικῆς Συνάξεως, τήν 31ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐνῷ τήν 18ην συμμετέσχε εἰς τό

Β/μιον Συνοδικόν Δικαστήριον ως Μέλος αὐτοῦ.

Κατά τὸ μῆνα Ἀπρίλιον 2008:

Ἐλειτούργια διὰ τὰ Σχολεῖα τῆς Κωμοπόλεως), τήν ίδιαν ἥμέραν ἐχοροστάτησε κατά τὴν τέλεσιν τῆς Προηγιασμένης Θ. Λειτουργίας διὰ μαθητάς τῶν Σχολείων τῆς Σκάλας, τήν 4ην εἰς Μονεμβασίαν (προηγιασμένη Θ. Λειτουργία διὰ τούς μαθητάς τῆς Κωμοπόλεως), τήν 6ην εἰς τὸν Βρονταμᾶ, τήν 13ην εἰς τὸν Ἀσωπό, τήν 20ην εἰς τοὺς Μολάους, τήν 21ην εἰς Ἅγιον Γεώργιον Βοιῶν, (Προηγιασμένη), τήν 22αν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Τραπεζοντῆς (Προηγιασμένη), τήν 23ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἅγιας Εἰρήνης Μαγούλας (Προηγιασμένη), τήν 24ην εἰς τὴν Ἱεράν Μονήν τῶν Ἅγιων Τεσσαράκοντα, τήν 26ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Οσίου Νίκωνος, τήν 27ην εἰς τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 28ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Γεωργίου Πανηγυρίστρας, τήν 29ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Ἅγιων Ραφαὴλ, Νικολάου καὶ Εἰρήνης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζερμπίτης.

Ἐχοροστάτησε κατά τὸν ἑσπερινόν τὴν 6ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Οσίου Νίκωνος (Κατανυκτικός ἑσπερινός), τήν

9ην εις τήν Ιεράν Μονήν των Ἅγιων Τεσσαράκοντα (Μέγας Κανών), τήν 13ην εις τόν Ιερόν Ναόν του Ὁσίου Νίκωνος (τελευταῖος κατανυκτικός), τήν 14ην εις τήν Ιεράν Μονήν των Ἅγιων Τεσσαράκοντα (Προηγιασμένη διά τούς Ἐκπαιδευτικούς), τήν 27ην εις τόν πανηγυρίζοντα Ιερόν Ναόν Ἅγιου Γεωργίου Ἀσωπού καὶ τήν 28ην εις τό Μετόχιον Ἰβήρων ἐν Σπάρτῃ. Ωσαύτως ἔχοροστάτησε κατά τήν Ἀκολουθία τοῦ Νυμφίου καὶ τῶν Ἅγιων Παθῶν, τήν 20ην εις Νεάπολιν, τήν 21ην εις τόν Ιερόν Ναόν Ἅγιου Νικολάου Σπάρτης, τήν 22αν εις τόν Ιερόν Ναόν του Ἅγιου Σπυρίδωνος Σπάρτης, τήν 23ην εις τό Τσεραμιό, τήν 24ην εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν, τήν 25ην εις τόν Ιερόν Ναόν του Ὁσίου Νίκωνος (Ἀποκαθηλωσις), εις τό ΚΕΕΜ (Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου) εις τόν Μητροπολιτικόν (Ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου) καὶ τήν 27ην εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν (ἐσπερινός Ἅγάπης).

Ἐπίσης ἐχοροστάτησε τήν 4ην εις τόν Μητροπολιτικόν Ναόν του Ἅγιου Δημητρίου τοῦ Ἰστορικοῦ Μυστρᾶ κατά τήν Δ' Στάσιν τῶν Χαιρετισμῶν καὶ τήν 11ην εις τήν Ιεράν Μονήν Φανερωμένης κατά τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀκαθίστου.

Ἐχειροτόνησε εις τόν

Βρονταμά τήν δην Διάκονον τόν ἀπόφοιτον τῆς Ριζαρείου Παναγιώτην Ξηρόδημαν.

Ἐχειροτόνησε εις τόν Ασωπόν Πρωτοπρεσβύτερον τόν ἐφημέριον καὶ ἀρχιερατικόν ἐπίτροπον καὶ θεολόγο π. Γεώργιο Κότσαλη.

Προστάτη τήν 3ην εις τόν Ιερόν Ναόν του Ὁσίου Νίκωνος τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τῆς εὐλαβεστάτης Βασιλικῆς Ρηγάκου καὶ τήν 20ην εις Νεάπολιν τῆς κηδείας τοῦ πολυτέκνου Παύλου Σωτήρη.

Ἐπίσης προστάτη τήν 13ην τοῦ ἑτησίου μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου καὶ λαμπρού Πρωτοπρεσβυτέρου Παναγιώτου Δήμα καὶ τοῦ Τεσσαρακονθημέρου μνημοσύνου τῆς Πρεσβυτέρας αὐτοῦ Παναγιώτας.

Ἐθεμελίωσε τήν 10ην εις τήν Παλαιοπαναγιάν τό Ἐνοριακόν Κέντρον τῆς Ἐνορίας, τό δόποιον κτίζεται μέ εξ ὅλοκλήρου δαπάνην τοῦ εὐεργέτου ὁμογενῆ Νικολάου Σαραντάκου.

Συμμετέσχε τήν 15ην, τήν 16ην καὶ τήν 17ην εις τάς ἐργασίας τῆς ΔΙΣ ως μέλος αυτῆς.

Ωσαύτως συμμετέσχε τήν 15ην εις τό Δευτεροβάθμιον Συνοδικόν Δικαστήριον ως τακτικόν μέλος αὐτοῦ.

Προήδρευσε τήν 7ην

συνεδριάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἀσύλου Ἀνιάτων Σπάρτης, τήν 18ην συσκέψεως διά τὴν λειτουργία τοῦ ΤΕΙ Σπάρτης καὶ τήν 23ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐ τί μη σε εἰς εἰδικήν ἐκδήλωσιν τήν 13ην δύο ἵερεις ὑπερπολύτεκνους τὸν π. Ἀθανάσιον Τσολάκον καὶ τὸν π. Ἀντώνιον Καραστατήρα μὲν ἔξι παιδιά ὁ καθένας, τοὺς κ.κ. Εὐάγγελον Νικολακάκην Θεολόγον Λυκειάρχην, Ἀθανάσιον Ραχιώτην Θεολόγον Λυκειάρχην καὶ Νικόλαον Βύρην ἀνώτατον ἀξιωματικόν Ἀεροπορίας διά τὴν πολυετή ἱεροκηρυκτικήν ἀφιλάργυρον διακονίαν τῶν καὶ τὸν ὑπέρ τὰ ἔβδομήκοντα ἔτη Ἱεροψάλτην κ. Χαρίλαον Χριστοφιλάκον.

Κατά τό μῆνα Μάιον 2008:

Ἐ λειτούργησε τήν 2αν εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱερόν Μονήν Ζωοδόχου Πηγῆς Καστρίου, τήν 3ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Πέτρου Ἀργούς εὐγενώς προσκληθεῖς ὑπό τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, τήν 4ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν Παντανάσσης Μυστρᾶ μετά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀρτης κ. Ἰγνατίου, τήν 5ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἐλκομένου Μονεμβασίας ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Χρυσαφιτίσσης μετά τῶν προσκεκλημένων Σεβ. Μη-

τροπολιτῶν Ἀρτης κ. Ἰγνατίου, Καστορίας κ. Σεραφείμ καὶ Ἐδέσσης κ. Ἰωὴλ, τήν 11ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὀσίου Νικωνος, τήν 16ην εἰς τὸ KEEM διά τοὺς Νεοσυλλέκτους, τήν 17ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Ἀθανασίου Χριστιανοπόλεως εἰς Κυπαρισσίαν εὐγενώς προσκληθεῖς ὑπό τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, τήν 18ην εἰς Ξηροκάμπιον (τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ Θεολόγου Ζωῆ Πήλια), τήν 21ην εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Κων/νου Πελλάνας, τήν 24ην εἰς τὸ Κυπαρίσσιον Ζάρακος (τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ ἐπί πολλά ἔτη ιεροψάλτου Δημητρίου Χελιώτη), τήν 25ην εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναόν Σπάρτης, τήν 28ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νεομάρτυρος Δημητρίου ἐκ Θεισόας εἰς τὴν Θεισόαν Ἀνδριτσαίνης (ἐγκαίνια τοῦ πρώτου Ναού) εὐγενώς προσκληθεῖς ὑπό τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου, τήν 29ην εἰς τὸν Μυστρᾶ ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς ἀλώσεως τῆς Κων/πόλεως καὶ τήν 31ην εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου Πευκακίων Ἀθηνῶν (τεσσαρακονθήμερον μνημόσυνον τοῦ αἰφνιδίως ἀποθανόντος καταξιωμένου Καθηγητοῦ Ἰωάννου Κεκέ).

Ἐ χοροστάτησε κατά τὸν ἑσπερινόν τήν 1ην εἰς τήν

πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονήν Γόλας, τήν 4ην εις τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Χρυσαφιτίσσης ἐν Μονεμβασίᾳ μετά τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Ἀρτης, Καστορίας καὶ Ἐδέσσης, τήν 16ην εις τὸν πανηγυρίζοντα Μητροπολιτικόν Ναόν Κυπαρισσίας, τήν 20ην εις τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Κων/νου Ἀμυκλῶν καὶ τήν 27ην εις Θεισόαν Ἀνδριτσαίνης.

Ἐτέλεσε εις τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου Σπάρτης τὴν 18ην Ἱεράν Παράκλησιν διὰ τούς διαγωνιζομένους ὑποψηφίους τῶν ἀνωτάτων Σχολῶν.

Ἐγκαίνιασε τήν 28ην εις τὴν Θεισόαν Ἀνδριτσαίνης τῇ προσκλήσει τοῦ οἰκείου Ἱεράρχου τὸν πρώτον ναόν ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἐκ Θεισόας καταγομένου νεομάρτυρος Δημητρίου.

Ἡ ύλόγησε τήν 11ην εις τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τὸν γάμον τοῦ Ἀριστείδου Σεϊμανίδου καὶ τῆς Νίκης Ζαγκανᾶ, τήν 17ην εις τὸν ἴδιον Ἱερόν Ναόν τὸν γάμον τοῦ Γεωργίου Καναθοῦ καὶ τῆς Εἰρήνης Χιώτη, τήν 18ην εις τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Νικολάου Σπάρτης τὸν γάμον τοῦ Λάμπρου Πολιτῆ καὶ τῆς Παναγιώτας Κιρκύρη καὶ τήν 25ην εις τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἅγιου Πέτρου Ἀργους τὸν γάμον τοῦ Ιωάννου

Μητροσίλη νίον τοῦ Πρωτοπρ. Γεωργίου Μητροσίλη καὶ ὑποψηφίου κληρικοῦ καὶ τῆς Κων/νας Γαλιώτου.

Ἐ βάπτισε τήν 25ην εις τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν τό τέκνον τοῦ Κων/νου καὶ τῆς Ἐλένης Σμυρνιοῦ.

Προέστη τήν 15ην εις τὸν Μητροπολιτικόν Ναόν τῆς Νεκρωσίμου Ἀκολουθίας τῆς Κηδείας τοῦ Σωτηρίου Μιχαλάκου καὶ τήν 30ην τῆς Κηδείας τοῦ Ιωάννου Λάζαρη εἰς Κροκεάς.

Απένειμε τήν 21ην εις τὴν Πελλάναν εἰδική τιμητική διάκριση εις τὸν ἐπί πολλά ἔτη λαϊκόν ιεροκήρυκα κ. Σταύρον Μαχαίραν Καθηγητήν Φυσικῆς καὶ τήν 24ην τὸν Μεγαλόσταυρον τῆς Χιλιετηρίδος τοῦ Ὁσίου Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε εις τὸν Ἐμπορικόν Σύλλογον Σπάρτης, ἐπί τῇ συμπληρώσει ἐκατό ἔτῶν ζωῆς καὶ δραστηριότητός του.

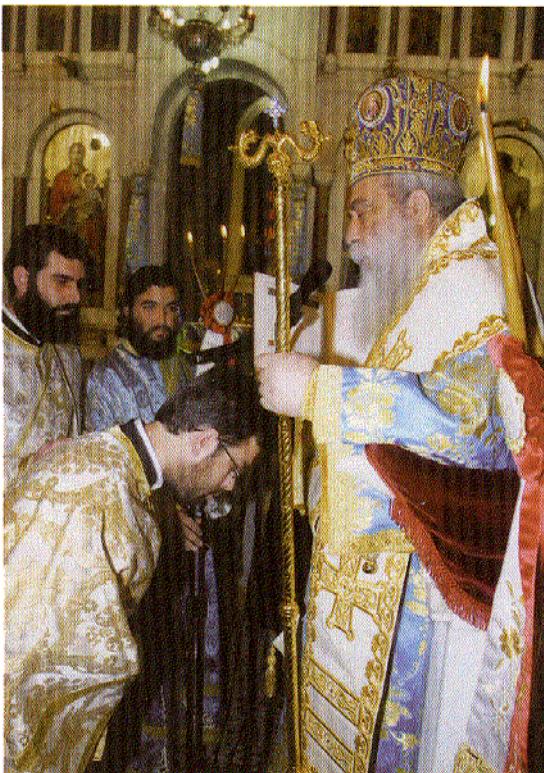
Συμμετέσχε τήν 7ην καὶ 8ην τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὸ μῆνα Μάϊον.

Προήδρευσε τήν 26ην συνεδριάσεως τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Κατά τάς ὑπολοίπους ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας ἐδέχθη στὰ Γραφεῖα κληρικούς καὶ λαϊκούς, Ἕγουμενοσυμβούλια, Ἐκκλησιαστικά Συμβούλια καὶ ἐπεσκέφθη τά φιλανθρωπικά ἰδρύματα.

Από τήν είς διάκονο χειροτονία τοῦ ἀποφοίτου τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν Παναγιώτου Ξηρόδημα τήν Δ' Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

(Βρονταμάς 6-4-08).

ΟΣΙΟC ΝΙΚΩΝ

“Ο ΜΕΤΑΝΟΕΙΤΕ”

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ

ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΣΠΑΡΤΗΣ κ.κ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

Λυσάνδρου 5 Σπάρτη - Τ.Κ. 231 00

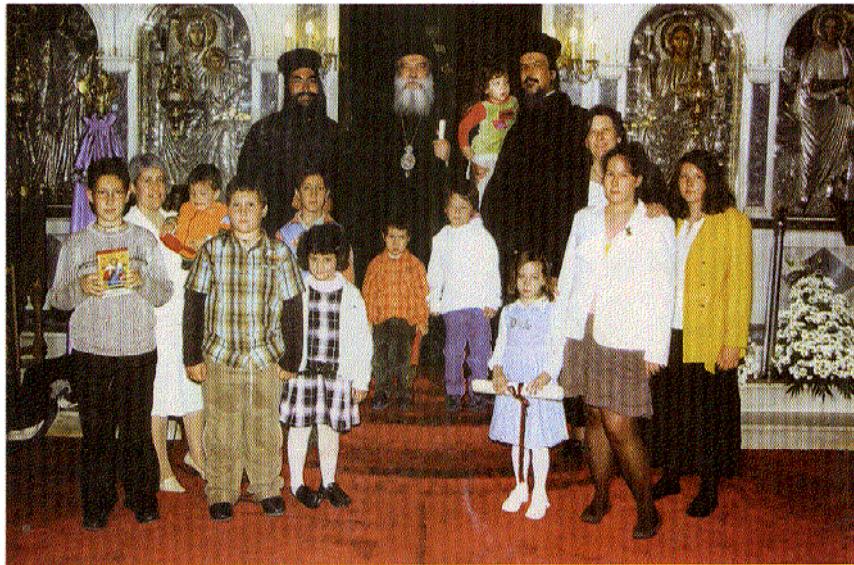
Κωδικός 2589

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΠΡΩΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΟΥΤΣΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ: 0,60 εύρώ ἑποσίως

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΛΕΥΤΕΡΗΣ ΝΙΚΟΛΑΡΟΣ

ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ 47 - ΣΠΑΡΤΗ - ΤΗΛ.: (27310) 22242 - 83372

Άνω ό Σεβ. Ποιμενάρχης μας ἐν μέσῳ τῶν οἰκογενειῶν τῶν τιμηθέντων ὑπερπολυτέκνων ιερέων π. Ἀθανασίου Τσολάκου καὶ π. Ἀντωνίου Καραστατήρα καὶ κάτω ἐν μέσῳ τῶν τιμηθέντων ἀφιλοκερδῶν Λαϊκῶν Ιεροκηρύκων καὶ τοῦ ἔχοντος ὑπέρ τά ἑβδομήκοντα ἔτη ιεροψαλτική ὑπηρεσία πρωτοψάλτου. (Σπάρτη, 13-4-08).